

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Forslagets baggrund

Dette lovforslags formål er at supplere eksisterende lovhjemmel på råstoflovens område, således at EFs direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM) kan gennemføres i Danmark fuldt ud på havområdet. I den gældende råstoflov savnes en klar hjemmel til at inddrage offentligheden, myndigheder og organisationer i VVM-proceduren.

På miljø- og planlægningsområdet, herunder råstofområdet på land, valgte Danmark at implementere direktivet i dansk lovgivning ved i lov nr. 216 af 5. april 1989 (lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning, lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og lov om miljøbeskyttelse) at optage nogle få nye bestemmelser i planlovgivningen og lade disse nye bestemmelser udgøre grundlaget sammen med de almindelige gældende regler i planloven, miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven og råstofloven.

Implementeringen bygger især på planlovens offentlighedsprocedure i forbindelse med regionplanlægningen og de forskellige godkendelsesordninger i sektorlovgivningen.

VVM-direktivet gør ingen forskel for projekter på søterritoriet og den kontinentale sokkel. Trafikministeriet har for sit lovgivningsområde fastsat bestemmelser i bekendtgørelse nr. 379 af 1. juli 1988 om miljømæssig vurdering af anlæg på søterritoriet.

Direktivet pålægger medlemslandene at sikre, at der forud for etablering af visse nærmere beskrevne anlæg foretages en vurdering af anlæggets miljømæssige konsekvenser for omgivelserne, ligesom der skal træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den, der søger et sådant anlæg etableret, giver de oplysninger, der er nødvendige for, at en vurdering kan foretages. Direktivet forudsætter tillige, at offentligheden orienteres om de foretagne vurderinger og får lejlighed til at udtale sig, før beslutning om etablering træffes.

Såfremt et projekt vil kunne få betydelig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, skal den på-

gældende medlemsstat underrettes jf. direktivets art. 7.

Direktivet skelner mellem projekter, hvor VVM-procedure er obligatorisk (bilag I), og projekter, der omfattes af VVM-procedure i det omfang, miljøpåvirkningerne skønnes at være betydelige (bilag II). Det enkelte land opstiller selv kriterier og grænseværdier som grundlag for dette skøn. Råstofindvinding på havbunden er omfattet af bilag II.

2. Regulering af råstofindvinding på havbunden

I henhold til råstoflovens § 21 kan ministeren i særligt afgrænsede områder begrænse eller standse en indvinding samt fastsætte generelle eller stedlige dybdegrænser. Denne regulering danner grundlag for udstedelse af konkrete tilladelser efter råstoflovens § 22. En sådan områdetilladelse udstedes på baggrund af en miljøvurdering og en vurdering af de øvrige interesser, der knytter sig til det pågældende hav- og havbundsområde og efter høring af de berørte myndigheder og organisationer. Tilladelsen vedrører et geografisk afgrænset område og kan bl.a. indeholde bestemmelser om maksimal indvindingsmængde.

Denne reguleringsmetode har været anvendt ved indvinding af sømaterialer i Samsø Bælt, Sejersø Bugt, Storebælt, Langelandsbælt og Smålandsfarvandet til brug for Storebæltsforbindelsen. Der arbejdes på en lignende regulering ved indvinding af råstoffer fra havbunden til den faste forbindelse over Øresund og ved indvinding af råstoffer til kystfodringsopgaver på Vestkysten.

Reguleringsmetoden vil blive brugt ved alle større indvindinger fra havbunden.

3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at VVM-proceduren for råstofindvinding på havbunden knyttes til konkrete tilladelser i henhold til råstoflovens § 22.

Dette kan ske ved, at der indsættes en bestemmelse om, at tilladelse til indvinding, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, og efter at offentligheden, myndighe-